

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco! Frustra Beatam
Virginem oras, si non quæris sicut illa, quod ignoras.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

DE IMITANDA BEATISSIMÆ Virginis docilitate.

Dixit autem Maria ad Angelum:

Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Luc. i.

VERITAS PRACTICA.

Frustra Beatam Virginem oras, si non quæris sicut illa, quod ignoras.

Ratio est, Quia si ultero & voluntariè manes in culpa, frustra Beatam Virginem oras.

Sed si non quæris sicut illa, quod ignoras & quod est tibi scitu necessarium, ultero & voluntariè manes in culpa.

Ergo frustra Beatam Virginem oras, si non quæris sicut illa, quod ignoras.

Ergo ne frustra illam oras, imitanda est eius docilitas, inquirendo diligenter quod nescis, & credendo firmiter quod didicisti.

I. PUNCTUM.

De verbis
Apo. sig-
num mag-
num.

RECTE S. Bernardus de firmo proposito servandæ Virginitatis, quod Beata Virgo conceperat: Probat propositi inviolabile fundamentum quod tam constanter promissenti filium Angelo respondit, quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Forte enim propterea primo turbata est in sermone eius, & cogitabat qualis esset ista salutatio, quod benedictam sese audisset in mulieribus, qua nimirum benedicti in Virginitibus semper optabat. Et ex tunc quidem cogitabat qualis esset ista benedictio, quod iam videretur esse suspecta. Vbi verò in promissione filii, manifestum Virginitatis periculum videbatur, non potuit ultra dissimulare quin diceret: quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Merito proinde & illam mernit benedictionem & hanc non amisit: ut longè gloriosior fiat & virginitas ex fecunditate, & ex virginitate fecunditas, ac mutuis sese radiis illustrare hæc duo sidera videantur.

In quibus verbis illud præcipuè observandum, quod ait de Beatissima Virgine, cum in promissione filii manifestum virginitatis periculum animadvertit, tunc interrogasse Angelum, quomodo id fieri posset, salvo scilicet

Haynesove Pars II,

virginitatis proposito. Quasi Angelo diceret Virgo prudentissima: nihil recuso quod velis à me Deus, sed cum sciam illum à me velle virginitatem, tu vero mihi de maternitate loquaris cui repugnat virginitas, quæro, ut me accomodem divinæ voluntati, quomodo illa duo simul convenire possint. Qua in questione proposita, luculentum prudentiæ & docilitatis exemplum nobis dedit, ut quoties ex Evangelio, ex obedientia, ex divinis consiliis proponitur aliquid vel intellectu vel factu difficile, inquiremus modestè, quomodo fiat istud; non idcirco repudietur quia non intelligitur vel quia repugnat naturæ, vel, quidquid tandem appareat quod opponatur: sed suspendatur iudicium & affectus, expectetur vel quærat interpretatio difficultatis, ne anticipata prævaleat opinio, ne pudeat nos ignorare aliquid, aut interrogare quod ignoramus: nam alioquin vel negabis te posse facere quod tamen posses, si quod nescis scires; vel indicabis te nolle quod tamen velle oportet; vel te excusatum putabis ubi nulla erit legitima se excusandi ratio; res est deniq; plena periculi, nec leve cenferi debet periculum, ubi de divina voluntate & de salutis negotio agitur.

Quamobrem in id feriò invigilandum, & attentè consideranda veritas qua excitamur ad hanc imitandam Beatissimæ Virginis docilitatem, efficaci sane motivo, & acri stimulo. Quid enim cultori Beatæ Virginis accommodatius, atq; ad agendum quod persuadere velis potentius quam nisi hoc agat, frustra Virginem orat, frustra illam colat & veneretur. Nihil illi cum Virgine, nihil cum illo Virgini. Nonne hoc pavendum? Hoc est autem quod dicitur, Nisi quod ignoras interroges & inquiras sicut illa, quomodo fiet istud, frustra illam oras & colis. Nam ut habet declaratio veritatis, certum est quod si ultero in culpa, quam vocant, habituali & gravi permanes, neque velis aut satis cures ex illo damno statu

Ggg

END

emergere, nihil tibi proffit quidquid ores aut colas Beatam Virginem. Quid enim proffit quod neq; gloriosum Virgini, neq; tibi ad salutem opportunum esse possit? At quamdiu in lethali peccato vis vivere, quid illi a te gloriosum: quid ab illa tibi salutiferum esse potest? Peccavisse aliquando, & velle resipiscere, ac propterea vehementer illam orare, sanè illi est gloriosum & tibi saluberrimum: sed ita pervicacem esse in culpa, ut illam nolis unquam deponere, facis & Virgini, & pietati, & animæ tuæ injuriam, si putes in eo statu te colere Virginem & Salutem.

Hom. 2.
super mis-
sus.

Quando vel omnium reus esses delictorū, quæ tamen displicerent, accede nec desperes, unquam, aut si vel in ipsum desperationis barathrum, inquit S. Bernardus, forte incidaris, in clama Virginem, invoca Virginem Matrem, nomen ipsum Mariæ cogita, nec frustra verbum effluet, nec cogitatio. Quando verò vel sola una lethalis hæretet culpa quam expiare nolles, etsi tum preces multiplicaveris, etsi dona, etsi vota, & quidquid pium cogitari potest, addideris, nihil agis, quia hoc unum vel maximè tibi esse agendum, ut culpam expiares, quæ te ab æterna felicitate procul excludit. Vel enim putas te cum illa culpa salvandum, vel minime. Si primum ais, falsum ais & blasphemum: si secundum, quid tibi ultro pereunt cum Virgine, quæ si pereuntem adjuvare velit, tu adjuvantem avertis; aut se illa ultro avertet, & sicut olim Ismaëlis mater, Non videbo, dicet, morientem puerum.

Gen. 21.

II. PUNCTUM.

Sed si non quaras sicut illa quod ignoras, ultro & voluntariè manes in culpa.

1. 2. 9. 76.
3.
Pf. 35.

Quando illud scilicet quod ignoras, debes & potes scire, tunc nisi quaras, ignorantia est voluntaria & affectata, quæ sanè lethalis est, ut expressè ait S. Thomas, & tum perinde est ac nolle agere, juxta illud Psalmi: *Noluit intelligere ut bene ageret.* Illud autem quod sic voluntariè ignorari potest, cum sit varium & & multiplex, tum verò ad triplex revocatur genus. Primum est eorum quæ sunt omnibus Christianis communia, ut non esse de mundo, non esse in lata via, nolle de vires fieri, non esse tepidus. Certum est ex scripturis, hæc esse verita, hæc damnata & condemnata: neque tu qui hæc legis, ignoras ita esse; sed nostine quid sit

esse de mundo? quid in lata via? quid esse tepidum, aut ditari velle? Si hoc ignoras, ignoras quod scire debes & potes, & illa est ignorantia voluntaria, inexcusable & peccato annexa. Cum enim proclive tibi sit esse de mundo, nisi diligenter advertas, non possis autem hanc adhibere diligentiam, nisi probè scias quid sit esse de mundo; certè hoc te scire tam oportet quam aliud quod non negas: ac proinde ignorari non potest sine culpa. Propterea

If. 5.

captivus ductus est populus meus, quia non habuit scientiam, propterea infernus dilatavit animam suam, & aperuit os suum, absque ullo termino.

Sesundum genus eorum est, quæ sunt tui status aut officii, si Sacerdos, si Religiosus, si Confessarius, ignores autem quæ spectent ad ministerii tui exercitium in te gravi, in peccati periculo; possisque tam facile quidquid ignoras scire, quam facile posses studere, vel interrogare, nec tamen studeas aut interroges, peccas ignorando, & ille es de quo Apostolus, *si quis ignorat ignorabitur*, id est, relinquetur in peccato & peribit, quasi qui versatur in periculo, unde non potest eripi nisi adjuvetur, nec tamen adjuvetur, quia ignoratur in tali esse periculo. Sic est qui ignorat quæ scire debet & potest. *Quia numquam novi vos.*

1. Cor. 14.

Matth. 7.

Tertium denique te magis adhuc spectat, si quo tei aut creaturæ pravo teneris affectu, de quo dubites an sit parvus, nec tamen dubii tui solutionem quaras, ne forte contra ac velles respondeatur tibi, & cogaris affectum deponere, quem tu mavis fovete: tunc ignoras esse mortale quod putas esse tantum veniale, & in illa tua ignorantia tibi blandiris & palpas, quasi securus inde sis quod si scires esse mortale, non consentires. Sed perversa est illa securitas & ignorantia, fraudulenta est & dolosa perversitas, *In dolo renuerunt scire me,* ait Dominus. Hi sunt qui apud Job. *dixerunt Deo, recede à nobis, & scientiam viarum tuarum nolumus.* Nolumus scire, inquit S. Gregorius, *quid faciant: & quasi minus vapulaturus se existimant si nesciant quod operari debuerunt.* Sed aliud est nescisse; aliud scire noluisse, nescit namque, qui apprehendere vult & non valet: qui autem ut nesciat aures à voce veritatis avertit, iste non nesciens sed contemptor addicitur. Quod & paulo post apud eundem Jobum sic repetitur. *Quasi de industria recesserunt ab eo: & omnes vias ejus intelligere noluerunt.*

Ier. 7.

Job 12.

15. Mor. 19

Job 34.

Nun-

Sap. 5.

Supra.

Nunquid hoc est esse in culpa? Nunquid hoc est quod miseri lugent in inferno, *viam Domini ignoravimus*, quia scilicet eam poterant & debebant scire, nec tamen voluerunt sed neglexerunt. *Talis negligentia facit ignorantiam esse voluntariam & peccatum*. Ipsa sunt S. Thomæ verba. Ipsa sunt contra te manifestata testimonia & aperta Judicia.

III. PUNCTUM.

2. Petri 3.

Frustra igitur Beatam Virginem oras, si non quaris sicut illa, quod ignoras. Frustra, inquam, ad salutem tuam, & ad salutis media, quæ ab illa seu per illam postulamus. Nam tu te illi & te ipsum tibi opponis, quamdiu manes in illa voluntaria ignorantia, quæ tam mera est culpa, quam si quid velles agere quod certo scires esse peccatum. Si quid enim te latet ex his, quæ scire debes & potes, te volentem lateat. *Lacet eos hoc volentes*, ait S. Petrus quasi diceret, perinde est quantum ad culpam & pœnam, ac si scirent, nam culpa est, velle nescire quod eos scire oportet.

At verò non dubitas quod si esses in manifesto crimine nec pœnitere velles, nihil tuæ tibi prodesse orationes, nihil sanctissimæ Virginis suffragia, nihil quidquam divinitus institutum; quia quod illa præstant est pœnitentia, seu oblata gratia qua possis pœnitere si

velis: aut profectò si nolis, non te impœnitentem salvabit gratia, nec quantumcunque gratiosa Virgo, quæ & mediis sibi ordinatis ad salutem usa est, & suos quosque ad hoc ipsum verbo & exemplo invitans; Nunc ergo, *Pr. 8.* inquit, *si ii. audite me. Beati qui custodiunt vias meas. Audite disciplinam, & estote Sapientes, & nolite abicere eam. AVDIENS sapiens sapientior erit, & intelligens gubernacula possidebit. Audi Fili mi disciplinam patris tui, & ne dimittas legem matris tuæ, ut addatur gratia capiti tuo, & torques collo tuo.*

Ibid. 1.

Hæc sunt prima Sapientiæ monita, de quibus fufe in prima parte, tota hebdomada tertia post Epiphaniam. Certe hoc mirum! Vix est aliud negotium de quo non libenter instruamur à peritis, præter salutis negotium, quod vix tamen tutò geritur sine ductu Instructoris aut Superioris, a quo nisi quisq; *juvetur*, inquit S. Augustinus, nullo modo sibi est idoneus, ut sese tantis miseriarum implicamentis expediat. *ET os meum non interrogasti*, ait Dominus, *habentes fiduciam in umbra Egypti*. Quasi ad dissolvenda omnia conscientia dubia satis esset respondere, quod sic mundus docet & agit. Hæc est umbra Egypti, hæc est adumbrata pene omnium ratio, qui, ne videant se peccare, se mundi velant umbra, se mundi regunt tenebris. *Erit vobis fiducia umbra Egypti in ignominiam.*

L. 1. de
Serm. D. in
monte c. 3.
I. 30.

Ibid.

DE INIURIA FACTA VIRGINI MATRI, Ab iis qui excusant impossibile.

Quia non erit impossibile apud Deum, omne Verbum. Luc. 1.

VERITAS PRACTICA.

Qui dicunt se non posse quod jubentur, non possunt id dicere sine iniuria Virginis Matris.

Ratio est, quia qui aliquid dicunt contra bonitatem & potentiam Virginis Matris, non possunt id dicere sine eius iniuria.

Sed qui dicunt se non posse quod jubentur, dicunt aliquid contra bonitatem & potentiam Virginis Matris.

Ergo id non possunt dicere sine eius iniuria, quod certe est impium & cavendum.

I. PUNCTUM.

TAm novum illud erat & tam mirum, quod Angelus nuntiabat Virgini, Virginem parituram, ut meritò ad divinam omnipotentiam tale opus retulerit, dicens, *Non erit impossibile apud Deum, omne verbum*, sive omne opus quod dixerit se facturum. Hanc autem omnipotentiam breviter explicans S. Bernardus: *Apud Deum*, inquit, *Hom. 4.* *nec verbum dissidet ab intentione, quia Veritas super missus est: nec factum à verbo quia virtus est. nec motus à facto quia sapientia est: ac per hoc non erit impossibile apud Deum, omne Verbum.*

Ggg 2 Hæc